

De Laporta a Rosell

Modest Guinjoan / Josep Maria Llaurador

El Barça de les darreres setmanes il·lustra una situació empresarial corrent, el relleu al capdavant de l'organització. Els propietaris, els socis, han decidit que el president fos el Sr. Rosell, que ha arrencat el seu mandat amb una sèrie de decisions conegudes i de signe inequívoc: Cruyff, Extremadura, neteja de personal, relectura de situació econòmica, Guardiola,... S'entén que alguns d'aquests temes fossin prioritaris; altres, no tant. En qualsevol cas, li han servit per marcar el terreny i les distàncies. Com ho va fer Laporta al seu moment. L'un i l'altre, grans personalistes, són "mascles dominants", com dirien elles. Molts caps fan el mateix quan accedeixen a un nou càrrec; es carreguen sense miraments l'etapa anterior i la gent relacionada, i miren de desprestigiar, si és possible, el predecessor.

Vist des de fora, els primers passos de Rosell i la seva junta denoten més pes emocional que no pas racional, més amor propi que interès per la institució, més venjança que clarividència, més reacció que proacció. Decisions més afectives que efectives. Per a qualsevol empresa és un malbaratament d'esforços i de recursos, i el risc de desaprofitar allò de bo que s'ha aconseguit. No convé al Sr. Rosell un cara a cara amb qui ha assolit un rècord de resultats, els millors de la història del club, i havia deixat una organització de potencial enorme. Laporta ho ha demostrat tot i Rosell, una incògnita, ho té tot per demostrar. En una empresa i en una situació així, és preferible anar amb peus de plom que no pas fer soroll. La peça clau dels resultats, el Pep, que és molt llarg, davant del panorama, ... un anyet i ja es veurà. No per la mà d'obra, sinó per qui representa l'amo.